

Životopis Jiřiny Kvášové

Jiřina Kvášová, rozená Hojerová, se narodila 26. září 1936 v Lípě u Německého Brodu (dnes Havlíčkův Brod). Její dětství bylo silně ovlivněno válečnými událostmi i těžkým životem rodiny. Maminka pocházela z chudých poměrů a už od mládí musela tvrdě pracovat. Jiřina vyrůstala se svou mladší sestrou. Její otec zemřel, když byla ještě malá, a maminka se musela sama starat o hospodářství, pole i děti. Proto byla Jiřina na nějaký čas poslána ke strýci a tetě do Prahy, kde prožila půl roku svého dětství.

Na pobyt v Praze velmi ráda vzpomíná. Chodila po městě na procházky, navštěvovala zoologickou zahradu a obdivovala velkoměstský život. Jenže se psal rok 1940 a kvůli židovským předkům jejího strýce pro ni přestalo být v Praze bezpečno, a tak se musela vrátit zpět do Lípy.

Tam byli později ubytováni němečtí vojáci a lidé žili ve strachu. V roce 1942 začala chodit do školy, ale brzy nato budovu zabrala organizace Hitlerjugend. Děti pak dostávaly úkoly pouze jednou týdně v místní hospodě. Na tuto dobu vzpomíná jako na smutné období, protože dětem škola i společné vyučování velmi chyběly. Dodnes si pamatuje, jaký strach jim členové Hitlerjugend naháněli a jak se místní děti před nimi ukrývaly.

Velkou stopu v jejím životě zanechal také osud židovské rodiny Krausových, která vlastnila místní velkostatek. Krausovi byli deportováni do Terezína a v okolí statku vzniklo internační místo pro Židy, kteří byli nuceni pracovat. Rodina paní Kvášové se snažila internovaným Židům pomáhat alespoň drobnými způsoby, například jídlem. Konec války přinesl obrovskou úlevu a radost. Vzpomíná, jak s rodinou u rádia fandili povstalcům v Praze a jak záhy Lípu osvobodila Rudá armáda. Lidé slavili osvobození a doufali v lepší budoucnost.

Po skončení války dokončila základní školu. Původně měla nastoupit na zdravotní školu, ale rodinná situace jí to neumožnila. Nakonec se díky doporučení známých dostala k práci zubní instrumentářky. Od roku 1951 pracovala v zubních ordinacích v Humpolci a okolí. Na svou práci vzpomíná jako na náročnou, ale zajímavou. Dojížděla do různých ordinací, někdy i na motorce se zubařem, a pomáhala v několika vesnicích v okolí.

V tomto období se seznámila se svým budoucím manželem Bohumilem Kvášem. Stalo se tak na plesu v Lípě krátce po jeho návratu z vojny. Jejich vztah postupně sílil a 16. října 1954 se vzali a usadili se v Herálci. Bohumil byl vyučený truhlář a později musel, stejně jako mnoho dalších řemeslníků, změnit zaměstnání a nastoupil ke dráze. Z manželství, které trvalo téměř čtyřicet let, se narodily tři dcery – Jiřina, Ivana a Bohumila.

Jako matka tří malých dcer se už k práci zubní instrumentářky nevrátila a nastoupila jako uklízečka ve škole v Herálci. Když děvčata trochu odrostla, našla si práci v laboratoři podniku Pleas v Havlíčkově Brodě, kde zůstala až do odchodu do důchodu.

Paní Kvášová byla velmi šikovná a tvořivá žena. Ve volném čase ráda šila, pletla a háčkovala. Sama šila oblečení pro své dcery, včetně šatů, kostýmků i plesových modelů. Velmi ráda také pracovala na zahradě, pěstovala květiny a zeleninu.

Dnes Jiřina Kvášová žije v Domově pro seniory Blahoslavené Bronislavy v Humpolci. Přestože ji trápí zdravotní problémy a zhoršující se zrak, stále si uchovává laskavost, pokoru a pozitivní vztah k životu. Největší radost jí však přináší rodina, její dcery a vnoučata.